

## Brouci na NaPALMně 14 (2024)

Za 14 let, co šifrovačky hrajeme, jsem napsal jedinou reportáž, a sice z Českoletu v roce 2017 pro nějaké prasátko. No a jelikož je letos sedmileté výročí, tak napíšu druhou. Napalmně si to prostě zaslouží.

Po několika letech testování se na mě tentokrát usmálo štěstí a termín samotné hry se konečně trefil, že si můžu i zahrát. Teď jenom, jestli se vejdu do sestavy. Jenže Evča začala zase studovat (prý, aby Napalmně někdy prošla), Marek odjel na výlet do Německa, takže míst v týmu byl dostatek. Nakonec jsme měli ještě jedno místo volné, tak jsme chtěli vzít mladého kolegu, aby nám trochu snížil věkový průměr, ale na poslední chvíli musel zůstat doma. Škoda. Šli jsme teda jen ve čtyřech, což ostatně je na Brouky na Napalmně zcela normální.

Napalmáckým vlakem se tedy dostáváme na místo startu, pozdravíme se s orgy, přijímáme lahodný artefakt a posloucháme obecní rozhlas, co nám u tradičního ohňostroje odstartuje hru. Jdeme na to!

První šifřičky si rozdělíme, všech 5 padne vcelku rychle, máme deset slov a přemýšlíme, co se svatým Janem Nepomuckým, jehož písmenka přesně padnou do všech políček. Zkoušíme různě přičítat, odečítat a aplikovat další kraviny, až Míla konečně po 40 minutách vyčaruje první dvě slova. Dořešíme a můžeme vyrazit, uff. No, starty nám moc nejdou, ale pořad je motivačně lepší pořadím stoupat než klesat, že?

Na dvojce je asi potřeba ten provázek, který nikdo nevezl, protože jsme si povinnou a doporučenou výbavu přečetli až na startu. Ale tak vystřihneme první tkaničku, lepíme na láhev a čekáme, kde se ten říman objeví, abychom další tkaničky už kreslili přímo na láhev i bez stříhání. Honza sice říká, že půjdeme na Výhon, ale jelikož výsledkem není místo, ale heslo, tak luštíme vše. Vychází výhon .. a .. jděte na Výhon. Hm.

Pořadím jsme malinko poskočili, ale nic výrazného. Zahřívací kopec je u konce, v okolí spousta týmů a krásný výhled na Pálavu. Je docela daleko. Pouštíme se do luštění korálek, googlíme správný text, spojujeme, počítáme, jednu drobnou chybičku se podaří rychle opravit a míříme do Velkého hájku ke studánce. Mezitím ještě Míla vyluští nějakou nápovědnou šifřičku, super. Je krásně a teplo.



Opět drobný posun pořadím a celkem sympatická šifra připomínající hroznové kuličky. Vzpomněl jsem si na nějakou historickou šifrovačku, že hrozen se dá složit i z pěkného čísla kuliček. Na lahvi je sice kuliček jen osm, ale pokud nějakou vrstvu přidáme .. 13, super! Bílé a červené a .. jdeme dál na pětadvacítku.

A ejhle, už jsme dvacátí, krása. Doplnění slov do tabulky proběhne celkem rychle, Honza hned poznává Krycí jména, takže slova obarvíme a teď ještě zjistit, jak to číst. První nápad vytoužený výsledek nepřinesl, ale binárka na sebe nenechá dlouho čekat a pokračujeme očekávaným směrem po modré. Zatím je to nějak podezřele lehké. Nebo jsme jen správně naladěni na myšlení orgů? Že by ty několikaleté testy pomohly?

U bludiště padá do oka víno na všechny způsoby. Teď jen, co tam vlastně plnit, jakou množinu slov to má reprezentovat? Někde se dá doplnit třeba ovčín, někde zvoník, někde vodník, někde dvojník .. moment, tady je to D u sebe .. a K taky! Aha! Moc pěkný. Akorát teda doplnění dalších slov taky chvílku trvalo, zkusíme hledat, co by mohlo být v tajence. Tady by seděla Dlouhá liška a tady Kyndlířky. A tady bude odplivnutí, takže 'v půli'. Ok, ještě optimalizovat cestu a vydáváme se kolem vinic na rozcestí na mapě. Zdá se, že ani moc nezmrzly, tak třeba nějaké víno na příští ročník taky bude.



Při příchodu na křížovky zaujímáme místo po jiném týmu, který se musí přesunout dál kvůli trudomyslnosti, že se do toho malinko zamotal. Tak jsme zvědaví, do čeho se dá zamotat. Křížovky pomáhají rozklíčovat první slova, daří se je i umisťovat do správných polí, když v tom Peťa zahlásí 1, 2, 4, 8, 16. No tak prima! V tom okamžiku už asi křížovky k ničemu nejsou, maximálně pro správnou interpretaci slov, "binárka" je poměrně okatá, takže ani zde žádnou nápovědnou šifřičku potřebovat nebudeme.

A jsme v civilizaci. A čtrnáctí! A jdeme stříhat. Vypadá to na čtverec 9x9, jen malinko matou ta různorodá čísla na kótách. Obrazec se podaří složit zřejmě správně, vše podstatné sedí, raději to překreslíme, ať dílky neuletí. Teď co s tím? A co s těmi kótami? Zkousím je vynásobit a je to těsně pod celé číslo. A druhý obrazec taky. Obsahy! Sudoku je asi jasné, ale není jasné, jaká čísla či písmena do toho plnit. Když spočítáme obsah prvního celého čtverce, dává číslo 124. Když ale spočítáme obsahy všech polí, tak to bohužel 1116 nedává. Snažíme se obsahy rozložit na prvočísla, ale nic užitečného z toho neleze. Míla s Honzou začínají luštit nápovědné šifřičky, další dvě se jim podaří dokončit. A přichází první holub z leča. A písmena, která do sudoku vepsat. A dávají v součtu 124! Hm. Míla s Honzou přepočítají obsahy, najdeme chybu a jdeme plnit sudoku. Bohužel to ale trvá další dvě hodiny, než z toho dostaneme vysněný řetězec. Nedalo se ani moc doskreblovat, prostě jsme museli dořešit tajenku do posledního písmene. Možná, kdybychom tady vzali děda hned s holubem po těch dvou hodinách ... Ale na kdyby se nehraje. Jednak jsme šifru doluštit chtěli, když víme, co s ní, a druhák jsme v tomto rozhodnutí evidentně nebyli sami.

No nic, jdeme dál, malinko přimrzlí, doufaje, že bude nějaká průchodovka, abychom se trochu zahřáli. Tak asi ne. Špunt, velikost koleček, co se asi bude číst, vzdálenost mezi kolečky, překlápění, vše tohle jsme měli. Ale jak správně válet jsme nepochopili ani od holuba. Bereme děda a spěcháme mokrou trávou za výpravnou. Je jasné, že jsme pořadím klesli, a to nejen aktuálně na 20. místo, ale i celkově.

Na výpravné nikdo není, začíná se pomalu rozednívat. Ani tady zrovna nezaperlíme v rychlosti, ale kluci shodu dvojic a indexu do mřížky nakonec objeví. Pokračujeme kolem Svatky do Velkých Němčic.



Tam si sedáme k volnému stolu a s příjemným komfortním zázemím rychle objevujeme všechny souvislosti včetně digitálních čísel.

Na soutoku už bezradně hledají šifru aMATHéři, tak jim trochu pomůžeme, jelikož obálka se ve vysoké trávě schovala trochu víc. Sedáme si na sluníčko, abychom se zahřáli a načerpali nějakou tu energii. Braille tak nějak naznačil, co máme dělat, teď už jen přijít na to, jak to máme dělat? Chvílku trvalo, než jsme paraplíčka správně seřadili, aby nám psacím písmem ukázala na další kostel, tentokrát v Uherčicích.

V Uherčicích byl poslední tým před námi před hodinou a půl, to je celkem dost. Dost na to, že tu nikdo nebyl. A ani nebylo proč. Šifra velký odpor nekladla, nicméně než jsme opět z luxusního zázemí u stolu zahrádky restaurace odešli, už tu kolem nás seděly další tři týmy, takže bylo jasné, že za námi je to dost natěsno.

Spěcháme na jez, kde k našemu překvapení je celkem plno. Šance na posun? Uvidíme. Sedáme k závoře, Honza promptně diktuje slova, Peťa objevuje jména, Míla sestavuje krásnou tabulku podle měsíců. Vypadá to na trojkovku, ale první nápad podle poloviny dnů v měsíci se neujme. Pak chvíli polemizujeme, co se využilo a co ne, něco marně zkusíme hledat ve zbylých písmenech. Nakonec se vrátíme k té trojkovce a dobře děláme, protože někdo navrhne, že bychom mohli využít ta jména a taky jo! Jdeme dál.

Kolik bude ještě šifer? Máme ještě 4 hodiny, že bychom konečně mohli pozdravit orgy v cíli a prošli Napalmně? Nebo budou ještě nějaké složité šifry po cestě?

Přicházíme k zebře u mlýna a vidíme pospávat známé tváře, to nevypadá moc dobře. Doplníme čtyřpísmenná slova, všímáme si tloušťky rámečků, raději i obarvíme, aby to bylo přehlednější. Nějakou dobu se snažíme napasovat yard, Macha a další podezřelá slova na očekávaná místa, ale není to úplně jednoznačné. Teda až do té doby, co si Honza všimne uspořádání v rozích. No a já si vzpomenu na Benefiční. Tabulku doplníme asi 15 minut před holubem a jelikož žádné čtení červených koleček, které nás napadá, nic nedává, tak nám to musí říct až holub. Součet čtverců, aha, tak jo. A na kopec, ach jo.

Nechávám ostatní pod kopcem, utíkám nahoru a posílám šifru ostatním mailem. Pálava na dosah, včera byla trochu dál. Než přiběhnu dolů, má zbytek týmu skoro všechna slova vypsaná, víme, že jich je 26. Hrajeme piškvorky, kolečko vyhrává, fajn, a co? Čtu pozice koleček, ale nějak špatně, zpětně si uvědomuji, že jsme je měli seřazené podle abecedy a "ceksy" jsme trestuhodně zahodili. Tak zkusíme vše možné, znovu hrajeme, znovu vše vypisujeme. Kolem prošly tři týmy nahoru a hned zase dolů, kde děláme chybu? Už si chystám dalšího holuba, když najednou vidím v zapsaných číslech u výherních koleček toho sýčka. Bože. 35 minut do konce a je to kousek. Tak buď tam bude cíl a třeba stihneme zadat i heslo, nebo jsme v háji.

B je správně. A spousta týmů kolem nevěstí nic dobrého, malinko to demotivuje. První nápad na železniční trať z Brna do Břeclavi nám zabere 10 minut, vinařské cyklostezky dalších 10 minut a pak už rezignujeme. Otevíráme artefakt a připijíme na skvělou hru. I když jsme se nakonec nedostali až na vrchol, moc jsme si to užili.

Míla zatím zjistila, že vlak jede za 15 minut a že nám na něj navazuje i další spoj do Bílovic. Tak se omlouvám, že jsme nešli do cíle pozdravit a poděkovat osobně, ale nějaké povinnosti a snaha být brzy doma nakonec zvítězily.

No a koukám, že už je vypsán termín i na další ročník, a mám radost, že ani příští rok testovat šifry nebudu. Díky!!! 😊

Za Brouka v hlavě

Vláďa